
GABRIELA FUTOVÁ
Očko Špehúň
Tábor plný čudných záhad 2
Ilustroval
MIROSLAV REGITKO
Albatros

Očko Špehúň 4

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatros.sk
www.albatrosmedia.sk

Gabriela Futová

Očko Špehúň 4 – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

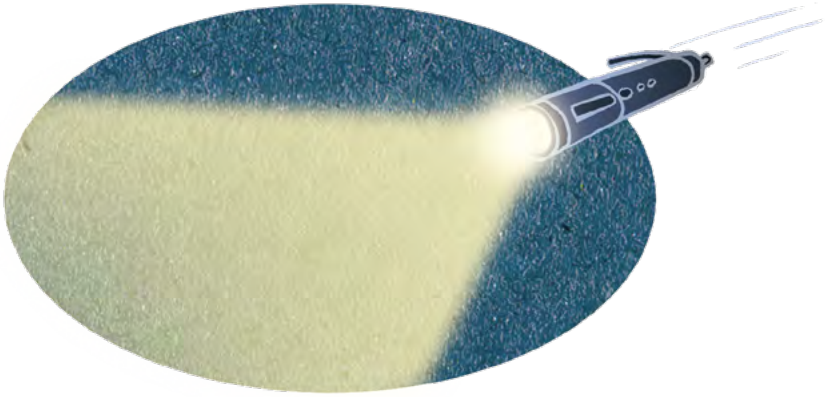
Očko Špehúň

GABRIELA FUTOVÁ

Očko Špehúň

Tábor plný čudných záhad 2

Ilustroval MIROSLAV REGITKO

Albatros

Text © Gabriela Futová, 2025
Illustrations © Miroslav Regitko, 2025
Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2025

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.
Vyťažovanie textu a dát z tejto publikácie v zmysle čl. 4 smernice 2019/790 EÚ je zakázané.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-4936-7
ISBN e-knihy 978-80-566-5587-0 (1. zverejnenie, 2026) (Pdf)
ISBN e-knihy 978-80-566-5625-9 (1. zverejnenie, 2026) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-566-5626-6 (1. zverejnenie, 2026) (mobi)

To, že bude môj prvý pobyt v tábore až taký dobrodružný, som nepredpokladal ani v najdivokejších snoch.

Do tábora so mnou šiel aj Šimon, ale on to mal za trest. Čosi kdesi ukradol a nikto mi nechcel povedať viac. Brat bol odutý, lebo ho odlúčili od frajerky Adely, lenže v tábore si za ňu hneď našiel náhradu. A to ma teda dosť zaujímalo, že prečo. Nemal som však čas zisťovať to, lebo v táborovom detektívnom krúžku sme sa učili nielen to, ako detektívi pracujú, ale naplno nás zamestnal prípad zmiznutia Emila a všetkých jeho spolubývajúcich z chatky.

Počas pobytu na samotke, aby ste rozumeli, nie za trest, ale preto, lebo som utrpel ľahký otras mozgu (keď som sa nešťastne skydol v rieke), som začul, že Emila poslali domov, ale že ak by to prasklo, tábor by zavreli.

Aj napriek svojmu zraneniu som tam chcel ostať a prísť celej veci na kĺb, lebo to by bol riadny pech, keby som v mojom prvom tábore v živote bol len pár dní. Záhadu som vyriešil. Smola však bola, že som o pravom dôvode zmiznutia Emila a chalanov z jeho chatky nesmel nikomu povedať.

A ozaj, našiel som si kamoša Denisa. Čisto moja krvná skupina.

Jediné, čo mi v tábore prekážalo, bola Perla. Normálne mi oznámila, že sa so mnou chce frajeriť, schválne sa prihlásila do detektívneho krúžku a dokonca mi chcela dať umelé dýchanie, keď som si tresol hlavu. Stále sa na mňa lepila, takže som mal dosť veľa práce, aby som sa jej vyhol. Lebo dievčatá sú... Bléé. Vlastne len Perla je bléé.

Zato Ema, vedúca nášho detektívneho krúžku, tá sa mi páčila stále viac a viac. Myslím, že aj Denisovi, lebo vždy keď Ema rozprávala, nevedel z nej spustiť oči.

„Vážne to spôsobila salamandra?“ pýtal sa Rudo Emy už tretí raz.

Sedeli sme v našej detektívnej kancelárii a Perla sa nadúvala od pýchy, že tú salamandrovú informáciu zachytila ona.

„Vážne,“ prikývla Ema a rýchlo zmenila tému. „Čo máte nové? Chodíte s otvorenými očami? Videli ste niečo zaujímavé? Máte už masky na karneval?“

Karneval.

Úplne som naň zabudol. A pritom nám ho vedúci pripomínali pri každej príležitosti.

„Musíme tam ísť?“ pozrel som na ňu a zamračil sa. „My sme predsa detektívi, máme inú robotu.“

Ema na mňa zhovievavo pozrela.

„Toto je skvelá príležitosť, ako sa dozvedieť klebety. Tie nás možno privedú k novému prípadu. Maskovanie patrí k detektívnej práci. Keď si ukrytý za maskou, niekedy sa dozvieš viac ako v civile."

To dávalo zmysel.

„Ja som už niečo začula," ozvala sa prvá Perla, „Mišovi sa páči Júlia, vedúca najmenších dievčat. Ale Júlii sa páči Tibor. A najmenšie dievčatá sú všetky do Miša a stále sa na neho vešajú."

„Hm, to je veľmi dôležitá informácia," zahundral Denis.

„Veľkí chalani potajomky fajčia. Viem, kde si skrývajú cigarety," spokojne sa usmial Rudo.

„To nie je dobre, že fajčia," zamračila sa Ema. „Je to nezdravé a dokonca môžu niečo podpáliť."

„Nabonzujeme ich?" Perle zasvietili oči.

„Nikto na nikoho nebude žalovať, Perla. Všetci držia jazyk za zubami, jasné? Nezabúdajte, že všetko, o čom sa tu rozprávame, patrí len do našich uší. Nikomu ďalšiemu o tom nehovoríme." Ema na nás prísne zazrela.

„To je jasné," prikývli sme.

Denis do mňa nenápadne drgol a naklonil sa ku mne.

„Otrava to stopercentne niekomu povedala. Pozri na ňu."

Nenápadne som pozrel, kam mi Denis kázal. Otrava si hrýzla peru a pozerala do zeme.

„Vyriešime to inak," vyrušila ma Ema.

„Ako čo?" stratil som sa v debate.

„My im tie cigarety ukradneme."

„Aha," docvaklo mi.

„To by nemalo byť ťažké," uškrnul sa Rudo. „Ja to urobím," ponúkol sa.

„Nerob to sám, vyber si niekoho za parťáka," poradila mu Ema.

Rudo prikývol a hneď si vybral Jana, chalana, čo sedel vedľa neho.

„Máte ešte niečo?" Ema sa zdvihla. „Ak nie, šupky dupky do chatiek vymýšľať masky. Rudo a Jano, nedajte sa chytiť."

Nemal som absolútne žiadny nápad na masku. A už vôbec nie na takú, ktorá by ma skryla tak, aby som mohol načúvať, o čom sa niekto potajomky rozpráva. Zato Denis prišiel s geniálnym nápadom.

„Urobíme jednu postavu," navrhol.

„Ako jednu?" nechápal som.

„Od kuchárky Bety si požičiame zásteru. Možno zoženieme aj sukňu. Od Miša si vypýtame veľké tričko a obaja sa do toho navlečieme. Na hlavy si dáme jednu spoločnú šatku a budeme Dvojitá tetka Mancika."

Už len ten názov znel smiešne, ale súhlasil som. Obehali sme tábor a každý z nás niečo pozháňal. Namiesto trička sme mali košeľu a bola taká veľká, že keď som ja strčil ruku do pravého rukáva a Denis do ľavého, v pohode sme sa zapli. Lenže keď sme sa pohli, nedarilo sa nám zladiť a v kuse sme padali.

„Musíme si dohodnúť kroky. Pravá, ľavá, pravá, ľavá a tak..." mudroval Denis.

A tak sme chodili okolo chatky a počítali kroky a po chvíli to už šlo automaticky, akurát každý, kto nás videl, sa rozosmial.

Na karnevale sme získali cenu za tretie miesto. Napadlo mi, že sme to mohli vyšperkovať maskami, na ktorých by bolo jedno oko, takže Dvojitá tetka Mancika by mala normálne dve oči. Nie štyri. Ale čo už. Možno nabudúce.

Keď sa začala diskotéka, zistil som, že naša maska má obrovskú výhodu. Otrava sa na mňa takmer hneď prilepila, a keď začali hrať slaďák, presviedčala ma, aby sme tú masku už zrušili. Lenže Denis mal iný plán. Chcel tancovať s Emou. Aj ja som chcel tancovať radšej s ňou, a tak sme odpochodovali k nej a tancovali sme s ňou obaja, lebo veď sme boli jedna postava. Ema bola prezlečená za piráta, mala nakreslené fúzy, na hlave mala trojrohý klobúk a tvárila sa, že má jednu nohu drevenú, ale pri tancovaní sa na to vykašľala.

Jasné, že sa nám s Denisom tancovalo zle a asi po hodine sme sa oddelili, ale bola to zábava. Vedúci pripravili rôzne súťaže a tu som sa Otrave nevyhol. Keď sme mali tancovať s balónom medzi čelami a rukami za chrbtom, schmatla ma a vytiahla na parket, a to vedúci ešte nestihol dokončiť výzvu.